

1 Ὅτις ἀξάφνου μάλαμαν βιγλίση,
τῆς ἔμορφιάς τὸ βλέμμαν τοῦ μεινίσκει
ὄτι πὼς ὁμορφύτερον κρινίσκει
ὁ κόσμος δὲν ἠμπόρε νὰ τὸ ποίση·

5 ἀμμ' ἀφότις εἰς τὸ λαμπρὸν κολλήση,
πιάννει ἄλλην ὁμορφιὰν ἀποῦ τὴν φώτην
μορφότερην πολλὰ παρὰ τὴν πρώτην
καὶ τίτοια εἶναι τοῦ χρουσαφιοῦ ἢ φύση.

10 Ἴτσου μ' ἐτζένιασεν κ' ἐμὲν τὸ δεῖς σου
εἰς ὅσον σ' ἀναντράνισα, κυρά μου,
εἶπουν ὁ κόσμος δὲν ἔχει μεσὰ μου
νὰ ξαναποίση πιδὸν καμιὰ μοιαστής σου·
ἀμμ' ἀφότις ἀφήκες τὸ μαντίς σου
κ' ἔπιασες τὸ μισάδι ἀλλόμορφή 'σαι

15 καὶ ὅτις σὲ δῆ, κρινίσκει το πὼς εἶσαι
μορφύτερη 'χ τὴν πρώτην ἐμαυτής σου.

Θέμις Σιαπκαρά-Πιτσιλλίδου επιμ., *Ο πετραρχισμός στην Κύπρο. Ρίμες αγάπης: από χειρόγραφο του 16ου αιώνα με μεταφορά στην κοινή μας γλώσσα*, Τυπογραφείο Γ. Τσιβεριώτη, Αθήνα 1976.